

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 70

Goślicki Wawrzyniec, (ok. 1530 – 31 X 1607) biskup kamieniecki, biskup chełmski, biskup przemyski, biskup poznański. Po studiach w Akademii Krakowskiej oraz we Włoszech pracował w kancelarii królewskiej za panowania Zygmunta Augusta i Stefana Batorego, uczestnicząc w licznych misjach dyplomatycznych. Prepozyt płocki, dziekan kielecki, kanonik krakowski, kujawski i sandomierski. Przedstawiony przez króla Stefana Batorego na biskupstwo kamienieckie, nominację papieską otrzymał 7 I 1587, będąc jednocześnie opatem komendatoryjnym w Mogile. 22 I 1590 przeniesiony na biskupstwo chełmskie, 10 V 1591 na biskupstwo przemyskie, gdzie przeprowadził synod diecezjalny (1594), a 19 III 1601 na biskupstwo poznańskie, choć kandydował na krakowskie lub kujawskie. Kierując się względami politycznymi przyznawał prawa innowiercom wbrew stanowisku Stolicy Apostolskiej i innych biskupów. Przeprowadził trzykrotnie synod diecezjalny (1602, 1603, 1607).